

Lá thư của em gửi cô, Mademoiselle Quế.

Thưa cô,

Tình cờ lên trang mạng Chim Ca, em mới được biết cô đã vĩnh viễn ra đi. Buồn tiếc quá!

Cô ơi, em thật có lỗi. Không biết bao nhiêu lần rồi, em tự bảo đi Paris thì nhất định phải xin đến thăm cô, mà lần nào cũng vậy, tới rồi là quên, về mới nhớ lại. Hơn mười năm trước, từ Toronto, em có điện thoại nói chuyện với cô. Nói xong 15 phút, em hỏi cô có nhớ em là Pauline Tô Bình Anh không, cô nói không. Em buồn đi vài giây, vì em nghĩ em thì không bao giờ quên được 3 năm học với cô. Nhưng cô quên em cũng đúng thôi. Chính em không nhớ được tên của tất cả thầy cô từ cinquième đến troisième, làm sao có thể mong cô nhớ được tên của cả ngàn học trò của cô.

Ba năm, cô đã để lại ấn tượng rất mạnh mẽ, tốt đẹp cho em. Lớp học của cô luôn sôi động, vui vẻ. Cô đã có thể hấp thụ tất cả sự chú ý của chúng em. Tuần nào em cũng mong chờ giờ Anh văn của Cô.

Nhờ cô, em đã có được một cơ sở vững chắc về Anh văn. Lên Seconde học với sơ Gertrude hoàn toàn không có vấn đề, xong Terminales lại thi đậu bằng Michigan. Qua Canada, đi học đi làm cũng không gặp khó khăn về ngôn ngữ. Đôi khi em tự hỏi, nếu không có cô thì Anh văn của em có được trơn tru không. Sự thật, em nghĩ với tình hữu học và hữu thắng của em, chắc em vẫn có thể được, nhưng chắc chắn không được thích thú bằng có cô. Điều quan trọng nhất là kiến thức vững vàng của cô, cách dạy của cô, tình yêu thương và sự cống hiến của cô đã để lại dấu ấn tuyệt vời đối với em và phần nào đã giúp em trở thành một người tốt hơn. Lúc còn đi làm, khi em phải đào tạo nhân viên non, em luôn cố gắng áp dụng phong cách của cô, đó là nắm vững đề tài, tạo một môi trường hấp dẫn, hết lòng giúp đồng nghiệp. Đó là điều tốt cô để lại cho em.

Em biết có nhiều học trò của cô cũng ngưỡng mộ cô như em. Thay mặt tất cả, em xin cảm ơn cô thật nhiều.

Pauline Tô Bình Anh, Promo 1970, Toronto Nov. 28, 2017